

[Rimstad.]

er det, vi finder forkasteligt, og vi vil gerne gøre opmærksom på, at det er en helt uforståelig forskelsbehandling.

(Kort bemærkning).

Poul Møller: Til det ærede medlem hr. Per Hækkerup skal jeg ikke gøre mange bemærkninger, kun den ene, at vore betingelser var naturligvis også udtryk for saglige overvejelser. De var udtryk for, at vi mener, at det er bedre at have 25 000 virksomheder at kontrollere end 130 000 virksomheder. Det var udtryk for, at vi ikke ønskede nogen levnedsmiddelaftgift og heller ikke stolede på de kompromisforslag, som regeringen mødte frem med: en detailledsaftgift uden levnedsmidler, en afgift, der altså både var engrosledsaftgift og detailledsaftgift. Det, der er det afgørende for mig, er, at vi alle har et ansvar, når vi stemmer i denne sag.

Den højtærede handelsminister siger nu, at det er ikke digt, hvad der står i Nan Henningsens interview med ham i Boligen, men misforståelser. Nu er den højtærede minister rask i sine ord, også her fra folketingets talerstol, og siger, at det var dumt, vi vedtog engrosomsætningsafgiften. Hvad er værre end dumhed? Det er viden om, at noget er dumt, og at man så alligevel stemmer for det; her synes jeg den højtærede minister har et vældigt ansvar for sagens karakter og udvikling. Men det afgørende er, at den højtærede handelsminister her fra talerstolen helt og fuldt har taget afstand fra den passus, at vi i dag alle sammen står omtrent, hvor vi stod inden forliget, og at han altså mener, forliget var nyttigt; det var ikke det dumme forlig, ikke det dumme kompromis, men der foreligger altså misforståelser; det er noget, der hviler på interviewerens kappe og i øvrigt skyldes den fejl, at den højtærede minister ikke sikrede sig ved at gennemgå sine udtalelser, inden de blev offentliggjort.

Handelsministeren (Bawnsgaard): Når det ærede medlem hr. Poul Møller siger til mig, at jeg er hurtig til ordene også i denne debat, synes jeg, det ærede medlem skulle erindre, at det, jeg finder var forkert i

forliget, gav jeg klart udtryk for allerede ved behandlingen her i folketinget, så så hurtigt er det heller ikke gået.

Og hvad angår udtalelsen om, at vi står omtrent, hvor vi stod, beder jeg det ærede medlem tage i betragtning, at det pågældende interview, så vidt jeg erindrer, fandt sted sidst i juni eller først i juli, jeg husker det ikke så nøjagtigt. Da stod vi, hvor vi stod, rent finansøkonomisk . . . (*Munterhed*) . . . idet virkningerne ikke var begyndt at indtræde endnu. Det ærede medlem og den samlede opposition vil trods sin munterhed ikke kunne benægte, at det var en følge af den taktiske placering, man ønskede at give sig selv; det var først og fremmest — sådan er min opfattelse — et spørgsmål om taktisk placering. Det gav til resultat, at vi i juli stod, hvor vi stod i juni.

Weikop: Tilhørere, der kommer ind i denne sal, vil jo nok undre sig noget over, at denne debat drejer sig om en samordning. Jeg har deltaget i en del af de forhandlinger om det, der nu er blevet emnet, omsætningsafgiften, og jeg vil gerne sige, at jeg var egentlig en beundrer af den fungerende statsminister, den højtærede udenrigsminister, der netop havde én eneste bestræbelse under alle disse forhandlinger, at samordne tingene, så der kunne blive et forlig ud af det. Han gjorde det efter min mening på en ganske udmærket måde og viste stor tålmodighed og stor smidighed. Jeg har også en erindring om, at den fungerende statsminister dengang håbede på, at den samordning, der her var sket, kunne fortsætte fremover, idet han mente, at det ville være til gavn for landet.

Men jeg vil rigtignok sige, at han den fungerende statsminister fået samlet parterne til et forlig om omsætningsafgift og alt, hvad dermed hører, og så resultatet af en sådan samordning, som, jeg gentager, den højtærede udenrigsminister tilvejebragte på en fremragende måde, skal blive det, at den ene af de parter, der har været med i forliget, kan stå på denne talerstol — jeg tænker på handelsministeren — og sige til mig, at jeg er dum. . . (*Tilråb*). . . — jo, det gjorde den højtærede handelsminister, for han sagde, at det var dumt, det, der var sket — gad jeg nok vide, med hvilke følelser udenrigsministeren har hørt det